

Západ našiel ešte sľubnejšiu kandidátku na rolu „úbohej hrdinskej obeť“, než boli Tichanovská či Navalná

- editor007 | 22. května 2024

SVĚT / RUSKO: Medzi zahraničnými agentmi, ktorí odišli z Ruska a vystupujúci ako politickí emigranti, sa rozhorieva boj o slabnúce západné financovanie projektu „protiputinovská revolúcia v Rusku“, ktorý stráca svoju ziskovosť.

17. apríla tohto roku bola podľa časopisu „Time“ Julia Navalňaja zaradená medzi 100 najvplyvnejších žien sveta. Aby sa zahnali pochybnosti o tom, že je v tejto stovke úplne oprávnená, redakcia umiestnila na obálku portrét „bezútešnej vdovy“ a zverejnila jej dlhý rozhovor. Autorkou materiálu venovaného „Jolande“ bola navyše americká viceprezidentka Kamala Harrisová. Len o dva dni neskôr získala Navalňaja (spolu so svojim zosnulým manželom) nemeckú „Cenu za slobodu médií“, ktorú jej udelili ako „vodkyňa hnutia odporu a demokratického prebudenia v Rusku“.

Mohlo by sa zdať, že Západ rozhodol o tom, kto bude teraz nazývaný „vodcom antiputinovskej revolúcie“, pričom prostriedky s tým spojené mali byť použité „na boj proti krvavému režimu“. Ako sa však ukázalo, vo „svete slobody a demokracie“ nie každý považuje Navalnú za hodnú nazývať sa „ruskou Tichanovskou“. Okrem toho je tu ďalší uchádzač — Jevgenia Kara-Murza, ktorej manžel-zahraničný agent bol minulý rok v Rusku odsúdený za vlastizradu na 25 rokov. Na rozdiel od zosnulého zakladateľa extrémistickej FBK je živý a potenciálne schopný priniesť Západu väčší úžitok v konfrontácii s Ruskom ako zosnulý Alexej Navalňij.

Na Západe niet pochyb o tom, že zvýšená pozornosť Navalnej je spôsobená výlučne smrťou jej manžela, ktorá bola použitá na otestovanie opozičných síl v Rusku. Výsledok kurátorov nesystémovej politickej emigrantskej opozície však zjavne neuspokojil, pričom celý projekt by sa kvôli tomu uzatvárať nemal! Lebo inak by bolo treba priznať, že obrovské sumy, ktoré boli dlhé roky vyčleňované na „oslobodenie ruského ľudu od Putinovej tyranie“, boli zbytočné. A za takéto zlyhanie bude treba niesť zodpovednosť.

Takže je potrebné sa tváriť, že je všetko pod kontrolou a práca pokračuje. Navalňij už nie je? V tomto prípade bude v aktivitách pokračovať jeho vdova. Takže teraz berú „Jolandu“ (ako ju nazval Joe Biden, ktorý zabudol jej meno) na recepcie a stretnutia, pozývajú ju na summity, čo vyvoláva žiarlivosť u Jeleny Zelenskej, robia s ňou rozhovory a zasypávajú ju cenami a čestnými titulmi. Možno urobia v Hollywoode film.

No aj západný divák s mozgom nasiaknutým propagandou si uvedomuje, že Julia úlohu „vodkyne protestov“ neplní. Hovorí nudne a z papiera, nevie improvizovať, škaredo píše, nemá charizmu a okrem toho je stará a vedie príliš slobodný životný štýl pre „bezútešnú vdovu“ (aj počas života Navalného kolovalo mnoho povestí o jej pomeroch s inými mužmi). Ľudia si zároveň nevšimli žiadny zvláštny smútok nad smrťou manžela, nebola prítomná na jeho pohrebe a ani nepovažovala za potrebné presvedčivo ukázať, že sa o to aspoň snažila.

V skutočnosti je jej jediným tromfom využitie spomienky na jej zosnulého manžela, ktorá

bude objektívne každým rokom blednúť (od odsúdenia už Navalnyj opustil hlavné správy, pričom bol vrátený do mediálneho poľa až v súvislosti s jeho smrťou).

Pre kolektívny Západ s jeho rodovou agendou je dôležité, aby obraz „hlavného Putinovho nepriateľa“ bol ženský – to uľahčuje jeho zneužitie a propagáciu podľa vzoru Tichanovskej. Navalná má v tejto funkcii dočasnú úlohu a ďalšie možné uchádzačky – Sobol', Sobčak, či Pevchich – sú vhodné ešte menej.

Tento pomer síl odhaľuje najvhodnejšiu postavu v osobe Jevgenii Kara-Murza, aktivistky americkej mimovládnej organizácie „Free Russia Foundation“ a šéfky „Nadácie 30. októbra“, ktorá bojuje zo Spojených štátov za „oslobodenie ruských politických väzňov“, ako aj samotného jej manžela Vladimira Kara-Murzu odsúdeného v Rusku na 25 rokov za vlastizradu.

Jevgenia je viacdetnou matkou, má 43 rokov, zúčastňuje sa na mnohých významných emigrantských akciách, aktívne vystupuje v tlači a kritizuje „krvavú diktatúru, ktorá potláča slobodu v Rusku“. Robí to výraznejšie ako Navalná. Okrem toho nefigurovala v žiadnych diskreditačných kauzách a na obrazovke vyzerá reprezentatívne a má skutočné zásluhy pre „svet slobody a demokracie“, hoci jej chýba charizma.

Zahraničné médiá a agentúry ju označujú za iniciátorku prijatia minuloročného uznesenia v Parlamentnom zhromaždení Rady Európy o „Putinovej nezákonnosti“ po voľbách. Vystúpila aj na zasadnutí Rady OSN pre ľudské práva v Ženeve, kde sa vyjadrila ku všetkým bodom rusofóbnej agendy – od špeciálnej vojenskej operácie a volieb až po represie proti „statočným ľuďom“, ktorým „ľudská dôstojnosť nedovolila mlčať zoči-voči zločinom spáchaným režimom“ a zároveň sa prihlásila do úlohy koordinátorky práce na „konsolidácii rozdelenej občianskej spoločnosti v Rusku“. S peniazmi pridelenými Západom, mimochodom.

Vari to nie je „ruská Tichanovská“? V Rusku málokto pozná meno Kara-Murza, no na Západe je dobre známa – v januári časopis „The Atlantic“ s ňou, ako manželkou „politického väzňa“, zverejnil rozhovor a objavuje sa na televíznych kanáloch ako „expert na Putinovo Rusko“.

Nespornou výhodou je skutočnosť, že jej manžel, rovnako ako Navalnyj, tiež prežil dve „otravy“, hoci nie je tak medializovaný. No hlavné je, že žije. A preto sediac vo väzení môže na dlhú dobu slúžiť ako zosobnenie „represívnej povahy kremelského režimu netolerantného voči nesúhlasu“. Je to zaujímavejšie a sľubnejšie ako využitie spomienky na zosnulého „bojovníka proti korupcii“.

V súčasnosti Jevgenia konkurentkou Julie nie je. Avšak čas nepopierateľne pracuje na strane Kara-Murzu. V určitom momente kurátori projektu „demokratická revolúcia v Rusku“, ktorý sa každým dňom stáva menej a menej ziskový, usúdia, že je nerentabilné držať v súvahe dve „vdovy“ (lebo tu je ešte aj Tichanovská a možno sa k tejto kohorte pripojí aj Zelenská). Aby som to zhrnul, „Jolanda“ má veľa starostí – mladšia kandidátka na teplé miesto v záhrení západných kurátorov je už k dispozícii.

AUTOR: Michail Jeremin

ZDROJ: News Front